

saadan Maade, som Mindretallet og jeg kunde være tilfredse med. Af den Grund har jeg ikke ment at kunne være Medforslagsstiller til Ændringsforslaget.

Med Hensyn til Diskussionen om Værdistigningsskatten har det været mig en Tilfredsstillelse, at adskillige af de Talere, der have haft Ordet, have kunnet se med Sympati paa de Ændringsforslag, jeg har stillet. Det ærede Medlem for Ribe (Brorsen) har saaledes udtalt sig sympatisk om mine Ændringsforslag, lige saa har det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) gjort; han har ogsaa fundet gode Ting i disse Ændringsforslag, men mente dog, at de kun vilde være rigtig gode, hvis de gik ud paa at foretage Ændringer i en Lov om Gennemførelse af almindelig Værdistigningsskat her i Danmark. Den højtærede Minister har jo ogsaa udtalt sig meget sympatisk overfor disse Ændringsforslag. Maaske jeg maa oplæse den højtærede Ministers Udtalelser; de lode saaledes: „Hvad i øvrigt de af det ærede Medlem for Middelfart stillede Ændringsforslag angaar, er der i disse Ting, som ikke ere mig fremmede, og som jeg i og for sig gerne skulde gaa ind paa en nærmere Forhandling om, hvis jeg havde den Tro, at disse Forslags Vedtagelse vilde lette denne Side af Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen.“ Vi ere jo blevne saa vante til her i Rigsdagen kun at tale om og tage Standpunkt til, hvad der er gennemførligt, og hvad der ikke er gennemførligt, at vi maaske i noget for høj Grad undlade at tale om, hvad der er absolut rigtigt, eller hvad der er galt. Jeg kunde have ønsket, at denne Sympati, som den højtærede Minister og de ærede Medlemmer, jeg nu har omtalt, have vist mine Ændringsforslag, havde givet sig Udslag i noget mere, men jeg forstaar saa godt, at disse ærede Talere i høj Grad ere tilbøjelige til at handle efter det Princip, man lader til at have indført i Regeringspartiet i denne Tid: Hvorfor skal man gøre sig den Ulejlighed at tage det bedste, naar man kan slippe med at tage noget, der er daarligere? Det er vel af den Grund, man har ment at kunne udtale sin Sympati, men ellers ikke bryder sig om at have noget med Ændringsforslagene at gøre.

I Anledning af, at den højtærede Minister og det ærede Medlem for Ribe (Brorsen) fremkom med en Udtalelse, der skulde bevise, at den Stilling, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) tog til Værdistigningsskatten, var meget af-

vigende fra den Stilling, jeg i Aar har taget ved mine Ændringsforslag, skal jeg sige, at det er jo ganske fejlagtigt, og jeg tror, jeg kan føre det bedste Bevis derfor ved at meddele, at mine Ændringsforslag i Aar har jeg arvet efter det ærede Medlem for Ringsted, der stillede dem som foreløbige Ændringsforslag i Jernbaneudvalget i Fjor. Jeg har her det Blad, paa hvilket han stillede disse Ændringsforslag i Jernbaneudvalget, og ærede Medlemmer, der have Lyst dertil, kunne forvise sig om, at netop dette Blad hører til de Forhandlinger, der bleve førte i Jernbaneudvalget i Fjor. Derfor tror jeg ikke, man vil faa megen Fornøjelse af videre at konstatere en saadan Forskel.

Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har jeg en lille Bemærkning at gøre i Anledning af, at han var noget øm over Statskassen. Han fandt, at Udvalget ved de ny Baner, det havde bragt Forslag frem om ved sine Ændringsforslag, ikke havde taget tilstrækkeligt Hensyn til Statskassen. Det ærede Medlem mente at kunne anføre, at den højtærede Finansminister jo ogsaa havde udtalt, at der i den kommende Tid vilde blive stillet stærke Krav til Statskassen, og at det var muligt, at vi nu stode overfor en Nedgangsperiode. Ja, jeg skal ikke kunne sige det, jeg har ikke den Tro, at vi nu staa overfor en Nedgangsperiode. En anden Ting er det, at jeg tvivler ikke om, at der i en nær Fremtid vil blive stillet store Krav til Statskassen. De Udgifter, der her foreslaas paa Jernbaneloven, maa jo dog ganske sikkert regnes for produktive Udgifter. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Assens paa en Afbrydelse, der blev rettet til ham, svarede: Det kommer igen, det sagde Manden ogsaa, da han gav sin So Flæsk; han gav den rigtignok 3 Sider, men fik kun 2 igen. Jeg tror ikke, man netop skal anvende dette Udtryk, naar der er Tale om saadanne produktive Udgifter som Udgifter til Baneanlæg. Jeg føler mig overbevist om, at Udgifter til Baneanlæg, der ville kunne fremme Samfærdselen mellem de forskellige Landsdele og mellem Danmark og Udlandet, nok skulle vise sig som produktive Udgifter, der i alt Fald skulle give lige saa mange Sider Flæsk igen, som de faa. Det er der neppe Tvivl om. Men naar det ærede Medlem for Assens er saa ømfindtlig for Statskassen, naar der er Tale om disse Udgifter til Jernbaneanlæg, vil jeg bede det ærede Medlem være lige saa ømfindtlig, naar den Tid kommer — og det